

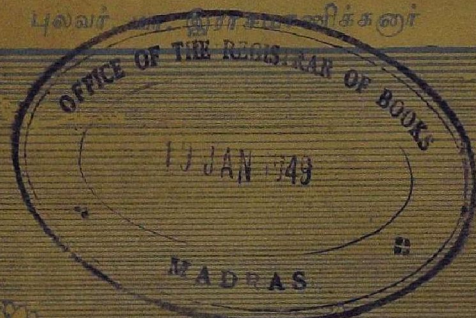
164

தாமரை வாசகம்

முதற் புத்தகம்

164

புலவர் த. தாமரைக்கனார்

TB

031(9)

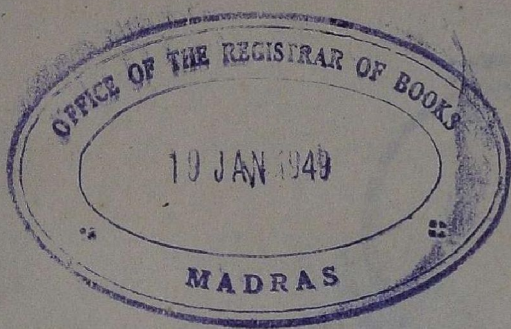
N48

87021

தாமரை பப்ளிஷிங் கம்பெனி
6.கொண்டி செட்டித்தெரு, சென்னை-1.

தாமரை வாசகம்

முதற் புத்தகம்

புலவர்—மா. இராசமாணிக்கனார் M.O.L., L.T.

தமிழ் விரிவுரையாளர்,
விவேகானந்தர் கல்லூரி, சென்னை.

தி நேஷனல் பப்ளிஷிங் கம்பெனி,

6, கொண்டி செட்டித் தெரு, சென்னை—1.

பதிப்புரிமை]

[விலை அணு

First Edition November 1948

TB

031(9)

N48

The B. N. Press, Mount Road, Madras.

முகவுரை

தாமரை வாசகம் என்னும் பெயருடன் வெளிவரும் இந்நூல் வரிசை, அரசாங்கத்தார் அண்மையில் வெளியிட்ட புதிய பாட இயல் (Syllabus)படி எழுதப் பெற்றதாகும்.

உரிமை பெற்ற நம் நாட்டு மாணவர் முன்னேற்றத் துறைகளில் முற்போக்கு அடையவேண்டும் என்னும் நன்னைக்கம் கொண்டு பிறப்பிக்கப்பட்ட புதிய பாட இயலின் ஒவ்வொரு பகுதியும் இதன்கண் ஒவ்வொரு பாடமாக இடம் பெற்றுள்ளது கவனிக்கத் தக்கது.

ஒவ்வொரு பாடத்திலும் மொழிவளர்ச்சிக்குரிய புதிய சொற்கள் இடத்துக்கேற்ப ஆளப்பட்டுள்ளன. அப்புதிய சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் வாக்கியங்களிற் பயன்படுத்தப் பயிற்சியும் பிறவகைப் பயிற்சிகளும் ஒவ்வொரு பாட இறுதியிலும் தரப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாட இறுதியிலும் அரும்பதவுரை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. செய்யுட் பகுதியில் ஆசிரியர் குறிப்பும், அரும்பதவுரையும் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலில் உள்ள தமிழ் நடை முதல் பார மாணவர்க்கு ஏற்ப அமைந்திருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது. இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு பாடமும் முதல் பார மாணவரைப் படிக்கச் சொல்லிச் சோதிக்கப் பெற்றதாகும்.

இந்நூலில் ஏறத்தாழ 300 வரிகள் கொண்ட செய்யுட் பகுதி பாடமாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது விசுவாசம். ஆயின் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் மனநிலைக் கேற்பச் செய்யுட்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வசதி இருக்குமாறு ஏறக்குறைய 400 வரிகள் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் ஒரு தாமரை மலருக்கு ஒப்பாகும். இதன்கண் உள்ள ஒவ்வொரு பாடமும் மலரின் தனித்தனி இதழாகும். தாமரை மலரின் அழகை அநுபவித்தல் போல மாணவர் உலகம் அறிவுக் களஞ்சியமாகவுள்ள இத்தாமரை வாசகத்தை அநுபவித்துப் பயன்பெறத் தமிழ்த்தாய் அருள்புரிவாளாக!

விவேகானந்தர் கல்லூரி, }
சென்னை.

மா. இராசமாணிக்கஞ்

உள்ளுறை

உரைநடை

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	நமது நாட்டு முதல் அமைச்சர்	1
2.	குதிரை முட்டை	5
3.	ஜிளோவா வீரர்	9
4.	பயிர்த்தொழில்	14
5.	எக்ஸ்-ரே	19
6.	கிராமக் கைத்தொழில்கள்	23
7.	எனது இன்பச் செலவு	28
8.	மான் அரசு	32
9.	மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்கள்	36
10.	இந்தியாவுக்கு வழிகண்ட வீரர்	41
11.	புலவர் குணநலன்கள்	45
12.	ஈழ நாடு	49
13.	உரையாடல்	54
14.	பதுமை பகர்ந்த கதை	58
15.	டேவிட் லிவிங்ஸ்டன்	62
16.	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்	68
17.	மாணவர் குறிக்கோள்	72
18.	அரசு துறந்த இளங்கோ (நாடகம்)	76

செய்யுள்

எண்	பொருள்	பக்கம்
I. தோத்திர மாலை	...	80
II. இயற்கை அழகு		
1. அந்திப்பொழுது —பாரதியார்	...	81
2. நிலா—பாரதிதாசன்	...	82
3. ஆறு—தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை	...	83
III. நீதிப் பகுதி		
1. சதகத் திரட்டு	...	84
2. நீதி வெண்பா	...	86
3. நன்னெறி	...	88
4. திருக்குறள்	...	90
IV. தொடர்நிலைச் செய்யுள்		
1. தேசிங்கும் குதிரையும்	...	92
2. அல்லிராணி வேட்டையாடச் செல்லல்	...	93
3. காகம் நாகத்தைக் கொல்வித்தது	...	94
4. பேராசை பெருநஷ்டம்	...	95
5. குரங்கும் குருவியும்	...	96
V. பலசுவைப் பாடல்கள்		
1. பனைமரம் (கைத்தொழில் பாட்டு)	...	97
2. தனிப் பாடல்கள்	...	98
3. தமிழ் நாடு	...	100

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவ தெங்கும் காணோம் ;
பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சிசொலப் பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ ? சொல்லீர் ;
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்.

—பாரதியார்,

பண்டித மோதிலாலும், ஜவாஹரும்

[By courtesy of Padma Publications Ltd.,

தாமரை வாசகம்

1. நமது நாட்டு முதல் அமைச்சர்

1. நமது தாய்நாடாகிய இந்தியா இப்பொழுது உரிமை பெற்ற நாடாக விளங்குகின்றதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உரிமை பெற்ற இந்நாட்டை இந்திய அரசாங்கம் ஆண்டுவருகின்றது. அவ்வரசாங்க முதல் அமைச்சராக இருக்கின்றவரே பண்டித ஜவாஹர்லால் நெஹ்ரு என்பவர். அவர் ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளாக இந்திய விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டவர்; அப் போராட்டத்தினால் தம் இன்ப வாழ்க்கையைத் துறந்தவர்; பலமுறை சிறைவாழ்க்கை ஏற்றவர்; செல்வக் குடும்பத்திற் பிறந்தும் நாட்டு உரிமைப்போரில் சிறுமை அடைந்தவர். இந்திய நாடு நன்னிலை அடையவேண்டும் என்பது ஒன்றே அவரது வாழ்க்கைக் குறிக்கோள். அப்பெரியார் இன்றும் அதற்காகவே பாடுபட்டுவருகின்றார். அவரது வரலாறு உங்கட்கு உணர்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கவல்லது.

2. ஜவாஹர்லால் காஷ்மீர் பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். காஷ்மீர் பிராமணர் வடமொழியிற் சிறந்த புலமை பெற்றவர். அவருள் இராஜ்கால் என்பவர் ஒருவர். அவர் வட மொழிப் புலவர் ஆதலின் 'பண்டித இராஜ்கால்' எனப்பட்டார். அவர் ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்தவர். அவர் டெல்ஹியை ஆண்ட முஸ்லிம் அரசர் விருப்பப்படி டெல்ஹியிற் குடியேறினார். அவரது இல்லம் ஒரு நஹாரின் (கால்வாயின்) கரையில் இருந்தது. அதனால் 'கால்வாய்க்கு உரியவர்' என்னும் பொருளில் டெல்ஹி மக்கள் அவரை 'நெஹ்ரு' என்று அழைத்தனர். அதுமுதல் அவர் மரபினர்க்கு 'நெஹ்ரு' என்னும் பட்டம் நிலைத்துவிட்டது. பண்டிதரது பரம்பரையினர் ஆதலின் அவர் மரபினர் அனைவரும் 'பண்டிதர்' என்றும் அழைக்கப்படலாயினர். ஜவாஹர்லால் பண்டித இராஜ்கால் நெஹ்ருவின் வழிவந்தவர் ஆதலின், பண்டித ஜவாஹர்லால் நெஹ்ரு என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

3. பண்டித - மோதிலால் நெஹ்ரு ஜவாஹர்லாலுக்குத் தந்தையார். அவர் அல்லாஹ்பாத் நகரத்தில் சிறந்த வழக்கறிஞராக இருந்தவர்; தம் தொழிலில் பெரும்பொருள் ஈட்டியவர்; 'ஆனந்த பவனம்' என்னும் அழகு மிக்க மாளிகையில் வாழ்ந்துவந்தவர். அவர் மனைவியார் பெயர் சொரூப ராணி என்பது. அவ்வம்மையார் கணவர் கருத்தறிந்து நடந்து, இவ் வறத்தை நல்லறமாக நடத்திவந்தார். அவ்விருவருக்கும் ஜவாஹர்லால் என்னும் மகனாரும் விஜயலட்சுமி, கிருஷ்ணபாய் என்னும் மகளாரும் பிறந்தனர். இந்த விஜயலட்சுமி அம்மையாரே இன்று இந்தியநாட்டுத் தூதராக மாஸ்கோவில் இருப்பவர்.

4. ஜவாஹர்லால் இளமையிலிருந்தே சுறுசுறுப்பும் துடுக்குத்தனமும் மிகுந்தவர். அவர் பெற்றோரால் சீராட்டி வளர்க்கப்பட்டவர். அவர் ஆறு வயதிலிருந்தே பல நாட்டு வீரர் வரலாறுகளைக் கேட்டுவந்தவர். மோதிலாலிடம் குமாஸ்தாவாக இருந்த முஸ்லிம் ஒருவர் அவ் வரலாறுகளைக் கூறுவது வழக்கம். அவர் இந்திய வரலாற்றைப் பல கதைகள் மூலம் கூறிவந்தார். அக்கதைகள் ஜவாஹர் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்தன. "நமது தாய்நாடு நாகரிகத்திற் பழைமையானது; வீரத்திற் சிறந்தது" என்று அவர் அடிக்கடி தமக்குள் எண்ணுவது வழக்கம். அர்ச்சுனன், கன்னன், கண்ணன் வரலாறுகளைத் தம் தாயாரிடம் ஜவாஹர் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டார்.

5. ஜவாஹர்லால் வீட்டிலேயே ஆசிரியரை வைத்துக் கல்வி கற்றார். ஆங்கிலம், கணிதம், விஞ்ஞானம் முதலிய பாடங்களை ஐரோப்பியர் ஒருவர் கற்பித்தார்; வடமொழியையும் ஹிந்தியையும் பண்டிதர் ஒருவர் கற்பித்துவந்தார். இங்ஙனம் அவர் தம் பதினைந்தாம் வயது (1904-ஆம் ஆண்டு) வரை வீட்டிற் கல்வி கற்றார். மோதிலால் தம் தவமைந்தரை இங்கிலாந்தில் படிக்கவிட விரும்பி, 1905-இல் தம் குடும்பத்துடன் இங்கிலாந்து சென்றார்; ஜவாஹர்லாலை ஒரு பள்ளியிற் சேர்த்து இந்தியாவிற்கு மீண்டார்.

6. ஜவாஹர்லால் 1905 முதல் 1912 வரை இங்கிலாந்தில் கல்வி கற்றுப் பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற்றார். அவர் இங்கிலாந்தில் இருந்தபொழுது பல நாட்டு அரசியல் நூல்களை நன்கு படித்தறிந்தார்; இந்தியாவில் எழுந்த உரிமைப் போராட்ட

விவரங்களைச் செய்தித் தாள்கள் வாயிலாக அறிந்து உணர்ச்சி கொண்டார் ; இந்திய நலனுக்காக இங்கிலாந்துக்குச் சென்று சொற்பொழிவு செய்து கோபாலகிருஷ்ண கோகலே போன்ற பெரியார்களின் சொற்பொழிவுகளில் ஈடுபட்டார் ; 'நாட்டு விடுதலைக்காக நானும் போராடுவேன்' என்று தமக்குள் முடிவு செய்துகொண்டார்.

7. ஜவாஹர்லால் 1912-இல் இந்தியாவை அடைந்தார் ; அல்லாஹ்பாத் உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞராகத் தம்மைப் பதிவு செய்துகொண்டார். எனினும், துடிதுடிப்புடைய அவருக்கு அத்தொழிலில் மனம் செல்லவில்லை. அவர் உள்ளம் அரசியல் போராட்டத்தையே நாடியது. அதனால் அவர் காங்கிரஸ் கட்சியிற் சேர்ந்தார். 1916-இல் காந்தியடிகளை முதன்முதல் சந்தித்தார். கார்த்தத்தினிடம் இரும்பு இழுக்கப்படுதல்போல அவர் உள்ளம் காந்தியடிகள் கொள்கைகளில் ஈடுபட்டது. அவர் அன்றுமுதல் அடிகளின் அரசியல் மாணவர் ஆனார்.

8. ஜவாஹர்லால் 1915-இல் திருமணம் செய்துகொண்டார். அவர் மனைவியார் பெயர் கமலா நெஹ்ரு என்பது. அந்த அம்மையார் கணவரைப்போலவே விரிந்த நோக்கமும் பரந்த சிந்தையும் உடையவர் ; கணவரைப்போலவே உரிமைப் போரில் ஆவல் கொண்டவர். அவர்களது இன்ப வாழ்வினை இன்புறுத்தப் பிறந்தவரே இந்திரா நெஹ்ரு என்ற மகளார் ஆவார்.

9. காந்தியடிகள் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுச் சிறை சென்றார். அவர் சிறைசென்றதை அடுத்து நாட்டில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. ஆங்கில அரசாங்கத்தார் அடக்குமுறைகள் மிகுதிப்பட்டன. ஆட்சியாளர் செய்த கொடுமைகளைக் கண்ட பிறகே, மனம் கொதித்து, மோதிலால் காங்கிரஸ் இயக்கத்திற் சேர்ந்தார் ; தம் தொழிலை விட்டார் ; சிறை சென்றார். ஜவாஹர்லால், கமலா நெஹ்ரு முதலியோரும் சிறைப்பட்டனர். ஜவாஹர்லால் பலமுறை சிறை சென்றார். அவரது வாலிபப் பருவத்தின் பெரும்பகுதி சிறையிலும் உரிமைப் போரிலுமே கழிந்தது. சிறை வாழ்வே மோதிலாலையும் கமலாவையும் கொன்றது என்னலாம். தாயார் சொரூப ராணியும் உரிமைப் போரில் தடியடிபட்டார் ; பின்னர் நோயுற்றுக் காலமானார்.

10. ஜவாஹர்லால் குடும்பத்தினர் செய்த தியாகம் அளவிடற்கு அரியது. அவரது வாழ்வே தியாகவாழ்வு என்னலாம். அவர் நோக்கம் ஒன்றே ஆகும்; அஃதாவது, 'என் தாய் நாடாகிய இந்தியா உரிமைபெற்று உயர்நிலையை அடைதல் வேண்டும்' என்பது. அதனால் அவர் இன்றளவும் நாட்டு நலனுக்காகவே பாடுபட்டு வருகின்றார். காந்தியடிகட்கு அவரிடமே மிகுந்த நம்பிக்கை இருந்தது. அடிகட்குப் பின்னர் இந்திய மக்கள் ஜவாஹர்லாலையே பெரிதும் நம்பியும் மதித்தும் வருகின்றனர். அவர் தந்நலமற்றவர்; தியாக வீரர். அதனால் கோடிக்கணக்கான இந்திய மக்களது நம்பிக்கைக்கு உரியவராக இருந்துவருகிறார்; உரிமைபெற்ற இந்திய அரசாங்க முதல் அமைச்சராக இருக்கும் பேறு பெற்றுள்ளார்.

அரும்பொருள்

உரிமை - சுதந்திரம். குறிக்கோள் - உயர்ந்த இலட்சியம். அல்லாஹ்பாத்-இல்லாஹ்பாத் என்றும் பெயர்பெறும்; 'கடவுளுக்குரிய நகரம்' என்பது பொருள்.

பயிற்சி

I. விடை தருக:—

1. ஜவாஹர்லாலுக்குப் 'பண்டிதர்' பட்டமும் 'நெஹ்ரு' என்னும் பட்டமும் எவ்வாறு கிடைத்தன?
2. அவர் மேனாட்டில் பெற்ற பட்டம் யாது? அங்கு அவர் அடைந்த அநுபவம் யாது?
3. 'காந்தத்தினிடம் இரும்பு இழுக்கப்படுதல் போல'—இந்த உவமை எதனை விளக்க வந்தது?
4. ஜவாஹர் செய்த தியாகம் யாது?
5. அவரது ஒரே நோக்கம் யாது?

II. வாக்கியங்களில் அமைக்க:—

துடிதுடிப்பு, உரிமைப்போர், விரிந்த நோக்கம், பரந்த சிந்தை, கொந்தளிப்பு, சொற்பொழிவு.

III. கொந்தளிப்பு X அமைதி—இவை எதிர்ச் சொற்கள்.

விரும்பம், இல்லறம், சுறுசுறுப்பு, பழைமை, —இவற்றிற்கு உரிய எதிர்ச்சொற்களைக் கூறுக.

IV. துடிதுடிப்பு—இது சலசலப்பு, கலகலப்பு என்றாற்போலப் பிரிக்கமுடியாத இரட்டைச் சொல்லாக வருவதால் இரட்டைக் கிளவி (இரட்டைச் சொல்) எனப்படும். இதுபோல நான்கு கூறுக.

2. குதிரை முட்டை

[பரமார்த்த குரு கதை]

1. பரமார்த்த குருவினிடம் மட்டி, மடையன், மூடன், மூர்க்கன், மிலேச்சன் எனப்பட்ட சீடர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் ஆசிரியர்க்கு ஒரு குதிரை வாங்கித்தர விரும்பினர். ஆசிரியர்க்குக் குதிரைமீது சவாரி செய்யவேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தது. ஆயினும் குதிரை வாங்கப் பெருந்தொகை அவரிடம் இல்லை; ஆதலின், அவர் வாளா இருந்தார்.

2. குருவினிடம் கறவைப் பசு ஒன்று இருந்தது. மேயச் சென்ற அது ஒரு நாள் திரும்பிவரவில்லை. அதனால் ஆசிரியரும் மாணவரும் ஊர் முழுவதும் தேடினர். பசு அகப்படவில்லை. மறுநாள் மட்டி என்ற மாணவன் பசுவைத் தேடிப் பிடிக்க அயலூர்கட்குச் சென்றான்; பல ஊர்களில் அலைந்து திரிந்தான்; முன்று நாட்களுக்குப் பிறகு ஆசிரியரிடம் திரும்பி வந்து ஆசிரியரைப் பார்த்து, “ஐயனே, பசு கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் அது பெரிதன்று. குறைந்த விலையில் நமக்குக் குதிரை அகப்பட்டது” என்று மகிழ்ச்சியோடு கூறினான்.

3. “அஃது எப்படி?” என்று ஆசிரியர் ஆவலோடு கேட்டார். மட்டி, “நான் ஊருக்கு ஊர், தோட்டத்திற்குத் தோட்டம், கொல்லைக்குக் கொல்லை சென்று நமது பசுவைத் தேடினேன். அவ்வமயம் தங்கள் அருட் சிறப்பாலும் தங்கள் மாணவர் நல்வினை வசத்தாலும் இறைவனது இனிய அருளாலும் ஓர் ஏரி அருகில் கோளிகைக் குதிரைகள் சில மேய்தலைக் கண்டேன்; அவற்றின் அருகிற் சென்றேன்; அவ்வழியில் நான் முன்னர்க் காணாதவையும் இருகைகளாலும் தழுவப்பட முடியாதவையுமாக இருந்த குதிரை முட்டைகள் பலவற்றைக் கண்டேன்; ‘இவை குதிரை முட்டைகளா?’ என்று அவ்வழி வந்த ஒருவனைக் கேட்டேன். அவன் ‘ஆம், இவை குதிரை முட்டைகளே; ஒவ்வொன்றின் விலை நான்கு அல்லது ஐந்து பொன் இருக்கலாம்’ என்றான். நாம் ஒரு குதிரை முட்டையை வாங்கிவருதல் நல்லது,” என்றான்.

4. மட்டியின் பேச்சைக் கேட்ட ஆசிரியரும் மாணவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்; மட்டியின் கையில் ஐந்து பொன்னைக்

கொடுத்து அவனுக்குத் துணையாக மடையன் என்பவனையும் அனுப்பினர்.

5. அவர்கள் சென்ற பிறகு ஆசிரியர் எஞ்சியிருந்த மாணவரை நோக்கி, “என் அரிய மாணவர்களே, சென்றவர் இருவரும் குதிரை முட்டையை வாங்கிக்கொண்டு வருவர். அதனை அடைகாப்பவர் யாவர்?” என்ற கேள்வியைக் கேட்டார். உடனே மூடன், “ஐயனே, நான் நான்தோறும் ஆற்றுக்குச் சென்று நீரைக் கொண்டுவரவும், காட்டுக்குச் சென்று விறகு எடுத்து வரவுமே நேரம் போதவில்லை. ஆதலின் நான் எங்ஙனம் அடைகாத்தல் இயலும்?” என்றான். மூர்க்கன், “ஆசிரியரே, எனக்கு மடைத்தொழில் சரியாக இருக்கிறது; சிறிது நேரமேனும் ஓய்வு கிடைப்பதில்லையே! நான் எவ்வாறு அடைகாக்க முடியும்?” என்றான். மிலேச்சன், “குருவே, விடியுமுன் எழுந்து ஆற்றிற்குச் சென்று நீராடிப் பூசைக்குரியனவற்றைத் தயாரிப்பதே என் தொழிலாக இருப்பதைத் தாங்களே அறிவீர்கள். இந்நிலையில் அடைகாக்க எனக்கு நேரமில்லையே!” என்று கூறி வருந்தினான்.

6. ஆசிரியர், “நீங்கள் கூறியது உண்மையே. முட்டை வாங்கச் சென்ற இருவர்க்கும் ஓய்வு கிடைப்பது அருமை. நான் ஒருவனே வேலை இன்றி இருப்பவன். ஆதலால் நான் அம்முட்டையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு கையால் தழுவிப் போர்வையால் மூடி மார்போடு அணைத்து அன்போடு பேணி அடைகாப்பேன்” என்றார். மாணவர் அதுகேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். இது நிற்க.

7. குதிரை முட்டை வாங்கச் சென்ற மட்டியும் மடையனும் முன்குறித்த ஏரியருகிற் சென்றனர்; அங்குக் காய்த்துக் கிடந்த சாம்பல் பூசனிக்காய்களைக் கண்டனர்; அவற்றிற்கு உரியவனான குடியானவனைச் சந்தித்து, “அப்பா, இக்குதிரை முட்டைகளுள் ஒன்றை எங்கட்கு அன்பு கூர்ந்து விலைக்குத் தரவேண்டும்” என்று பணிவுதோன்ற வேண்டினர். குடியானவன் அவர்களது அறிவீனத்தை உணர்ந்து, “இவை உயர் சாதிக் குதிரை முட்டைகள்; இவை விலை மிக்கவை” என்றான். உடனே இருவரும், “இவற்றின் மதிப்பை நாங்கள் அறிவோம். ஒன்றின் விலை ஐந்து பொன் என்பது எங்கட்குத் தெரியும்”

என்றனர். குடியானவன், “நீங்கள் நல்லவர்களாகக் காணப் படுவதால் ஐந்து பொன்னுக்கு ஒரு முட்டையைத் தருவேன். உங்களுக்கு விருப்பமான ஒன்றை எடுத்துச் செல்லுக; இக் குறைந்த விலையை ஒருவரிடமும் கூறவேண்டா” என்றான்.

8. மாணவர் இருவரும் ஐந்து பொன்னைக் கொடுத்துப் பெரிய பூசனிக்காய் ஒன்றைப் பெற்றனர். மட்டி அதனைத் தன் தலைமீது வைத்துக்கொள்ள, இருவரும் அம்முட்டையைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கியதாக எண்ணித் தங்கள் அறிவுடை மையைப் பாராட்டிப் பேசிக்கொண்டே ஓர் இடுக்கு வழியிற் சென்றனர். அப்பொழுது அவ்வழி ஓரத்தில் சாய்ந்திருந்த ஒரு

மரக் கொம்பு குறுக்கேபட்டது. உடனே மட்டியின் தலைமீது இருந்த காய் தவறிக் கீழே இருந்த அடர்ந்த புதரில் விழுந்தது. அஃது அப்புதரில் இருந்த கல்மீது தொப்பென்று விழுந்ததால் இரண்டாக உடைந்தது. அவ்வமயம் அப்புதரில் மறைந்திருந்த முயல் ஒன்று அதிர்ச்சியால் ஓடியது.

9. குதிரை முட்டை உடைந்ததையும் அவ்விடத்திலிருந்து உடனே முயல் ஓடியதையும் கண்ட இருவரும், “முட்டைக் குள் இருந்த குதிரைக்குட்டி ஓடுகிறது” என்று சொல்லிக் கொண்டே, அதனைப் பிடிக்கப் பின்தொடர்ந்து ஓடினர்; காடும் செடியும் மேடும் பள்ளமும் கல்லும் கரடும் முள்ளும் முரடும் பாராமல் ஓடினர். அதனால் அவர்கள் உடைகள்

கிழிந்தன ; முட்கள் பட்ட கால்களில் குருதிப் பெருக்கம் ஏற்பட்டது ; புதர்கட்குள் நுழைந்து ஓடியதனால் அவர்கள் உடல் முழுவதும் காயங்கள் உண்டாயின. அன்று அவர்கள் உண்ணவில்லை ; நீர் அருந்தவில்லை ; களைத்துச் சலித்து மாலையில் தம் ஆசிரியரை அடைந்தனர்.

10. ஆசிரியரும் மாணவர் பிறரும் அவர்கட்கு வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து களைப்பைப் போக்கினர். பிறகு மாணவர் இருவரும் நடந்ததை விளக்கமாக உரைத்து மனம் வருந்தினர். அது கேட்ட ஆசிரியர், “அது நமக்குத் தேவை இல்லை. பிறந்தவுடனே இவ்வளவு கடுமையாக ஓட்டம் பிடித்தால், வளர்ந்து பெரியதானவுடன் அது பறந்துவிடுமே ! தளர்ந்த வயதுடைய நான் அதன் மீது ஏறிச் சவாரி செய்ய இயலுமா ? அஃது ஒழிந்ததே நல்லது” என்று கூறி மகிழ்ந்தார்.

அரும்பொருள்

வாளா - ஒன்றும் பேசாமல் அல்லது செய்யாமல். அரிய - அருமையான. கோளிகைக் குதிரை - பெட்டைக் கழுதை. மடைத்தொழில் - சமையல் வேலை. தூய்மை - சுத்தம். மலர்க்கா - பூஞ்சோலை. பேணி - பாதுகாத்து. குருதி - இரத்தம்.

பயிற்சி

I. விடை கூறுக :—

1. ஆசிரியர் பெயர் யாது ? மாணவர் பெயர்கள் எவை ?
2. மட்டி எவற்றைக் குதிரைகளாகக் கருதினான் ? எவற்றைக் குதிரை முட்டைகள் என்று நினைத்தான் ?
3. குதிரை முட்டைகளைக் கண்டதை அவன் எங்ஙனம் பாராட்டிக் கூறினான் ?
4. ஆசிரியரும் மாணவரும் அடைகாத்தலைப்பற்றி என்ன பேசிக் கொண்டனர் ?
5. குதிரை வாங்கச் சென்றவர்க்கும் குடியானவனுக்கும் நடந்த உரையாடல் யாது ?
6. குதிரைக் குட்டி ஓடிவிட்டதைக் கேட்ட ஆசிரியர் யாது கூறி மகிழ்ந்தார் ?

II. பாடத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவையும் படித்து ஏற்ற தலைப்புத் தருக.

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—பணிவு தோன்ற, அறிவீனம், அதிர்ச்சி, நல்வினை வசம், அறிவுடைமை.

IV. எதிர்ச்சொல் கூறுக :—நல்வினை, விளக்கம், தூய்மை.

3. ஜினோவா வீரர்

1. கொலம்பஸ் இத்தாலி நாட்டு ஜினோவா நகரத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் புதிய நாடுகளைக் கண்டறிய விரும்பினார்; மாலுமியாகப் பயிற்சி பெற்றார்; தமது கருத்தைச் செல்வர் பலரிடம் கூறிப் பொருள் உதவி வேண்டினார். அவர் முயற்சி பயன் அளிக்கவில்லை. இறுதியில் ஸ்பெயின் நாட்டு அரசியா ராகிய இஸபெல்லா என்பவரது உதவியைப் பெற்றார்.

2. 1492-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் மூன்றாம் தேதி காலையில் ஸ்பெயினில் உள்ள 'பலாஸ்' என்னும் துறை முகத்தை விட்டு மூன்று கப்பல்கள் புறப்பட்டன. அவற்றில் நூற்றிருபது பிராணிகள் இருந்தனர். கரையில் நின்று பிரயாணிகளை வழியனுப்பி மக்கள், “இனி இவர்கள் திரும்பி வருதல் அருமை” என்று பேசிக்கொண்டனர். கப்பலிற் சென்ற பிரயாணிகள் கப்பல்கள் சிறிது தூரம் சென்ற பிறகு, “நாம் நமது நாட்டிற்குத் திரும்புவோமோ, அல்லது கடலுக்கு இரையாவோமோ!” என்று கவலை கொண்டனர்.

3. கப்பல்கள் ஏறக்குறைய ஒரு மாதம் கடலிற் சென்றன. அதற்கு அப்பால் அவை சென்ற வழி அதுகாறும் வேறு எக்கப்பலும் செல்லாததாகும். அதனால் பிரயாணிகள், “இனி என்ன நேருமோ!” என்று கலக்கம் கொண்டனர். கொலம்பஸ் அவர்கட்கு ஆறுதல் சொல்லி ஊக்கப்படுத்தினார். கப்பல்கள் சென்றுகொண்டே இருந்தன. சில நாட்களுக்குப் பிறகு, கடலில் முன்னர் முழுகிப்போன ஒரு கப்பலின் பாய்மரம் மிதந்துகொண்டிருந்தது. அதனைக் கண்ட பிரயாணிகள் அலறினார்கள்; “நம் கப்பல்களும் கடலுக்கு இரையாகுமோ!” என்று அஞ்சினார்கள்.

4. செப்டெம்பர் மாதம் இருபத்தைந்தாம் நாள் புயல் காற்று இல்லாதிருந்தும் கடல் நீர் மிகவும் உயரமாக எழுந்தெழுந்து அடங்கிக்கொண்டிருந்தது. மிக்க தூரத்தில் கடும்புயல் அடித்ததனால் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று கொலம்பஸ் பிரயாணிகட்குக் கூறி, அவர்களது அச்சத்தை அடக்கினார். எனினும் நாட்கள் பல

ஆகியும் நிலம் எதிர்ப்படாத காரணத்தால் பிரயாணிகள் மிக்க கவலையும் அச்சமும் கொண்டனர்; தம் நாட்டுக்குத் திரும்பலாம் என்று கொலம்பஸை வற்புறுத்தினர். அவர் புன்னகை கொண்டு, “கடவுளை நம்புங்கள். நாம் நமது முயற்சியில் வெற்றி பெறுவோம்,” என்றார். அவர் நாடு திரும்பார் என்பதை அறிந்த பிரயாணிகள் அவரைத் தூக்கிக் கடலில் எறிந்துவிட்டு நாடு திரும்பலாம் என்று யோசித்தனர். அதனை அறிந்த கொலம்பஸ் ஒவ்வொரு பிரயாணியையும் தனியே

ஜிநோவா வீரர்

சந்தித்து ஆறுதல் கூறினார்; “ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் மைல் கப்பற் பிரயாணம் செய்து வந்திருக்கும் நாம் வெறுங்கையுடன் நாட்டுக்குத் திரும்புதல் நல்லதா? நீங்களே எண்ணிப் பாருங்கள்” என்றார். அவர்கள் வாளா இருந்தனர்.

5. கப்பல்கள் வேகமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தன. கடற் பறவைகள் கப்பல்கட்கு மேல் வானிற் பறந்துகொண்டிருந்தன. பறக்கும் மீன்கள் சில கிப்பல்களில் வந்து வீழ்ந்தன.

தரை வாழ் பறவைகள் சில கடலில் பறந்தன. இப்புதிய காட்சிகள் பிரயாணிகள் கலக்கத்தைக் குறைத்தன. அவர்கள் அன்று ஆறுதல் அடைந்தனர். கப்பல்கள் மேலும் சென்று கொண்டே இருந்தன. ஆயின், கண்களுக்கு எட்டிய தூரம் வரை தரை காணப்படவில்லை. அதனால் பிரயாணிகள் பெரிதும் அஞ்சினர்; “நாம் எங்கே செல்கிறோம் என்பது நமக்கே தெரியவில்லை. ஏறக்குறைய இரண்டு மாதகாலம் பிரயாணம் செய்தும் தரை எதிர்ப்படவில்லையே!” என்று மனம் கலங்கிப் பேசினர். கொலம்பஸ், “நண்பர்களே, சிறிது பொறுத்திருங்கள். நாம் நமது முயற்சியில் வெற்றி பெறுவோம்” என்றார்.

6. அவர் இதனைக் கூறிய மறுநாள் தரை அண்மையில் இருக்கிறது என்பதை உணர்த்தும் சான்றுகள் கிடைத்தன. பெரும்பாலும் கற்பாறைகளில் மட்டும் வாழக்கூடிய மீன்களும், ஆற்றுப் போக்கில் வளரக்கூடிய சில புற்பூண்டுகளும் கடல் நீரில் காணப்பட்டன. அவற்றைப் பார்த்த பிரயாணிகள் தரை அண்மையில் இருப்பதாக எண்ணி ஆறுதல் அடைந்தனர்; ஒவ்வொருவரும் தாமே தரையை முதலிற் கண்டு, அதனை மற்றவர்க்குக் காட்டவேண்டும் என்னும் ஆவலால் கப்பல்கள் சென்ற திசையைக் கூர்ந்து கவனித்து வந்தனர். காற்று அமைதியாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. கதிரவன் மறைய, எங்கும் இருள் சூழ்ந்தது. ஆயினும், அன்றிரவு தரையைக் காண்பது உறுதி என்ற நம்பிக்கை பிரயாணிகட்கு ஏற்பட்டது. அதனால் அவர்கள் விழித்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். அப்பொழுது கொலம்பஸ் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்?

7. கொலம்பஸ் தமது கப்பலின் மேல் தட்டின்மீது ஓரிடத்தில் அமர்ந்து கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம்வரை எதிர்ப்புறத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்; இரவு மணி பத்தாயிற்று. அப்பொழுது சேய்மையில் வெளிச்சம் தோன்றுவதை அவர் கண்டார்; ‘அது விண்மீன் வெளிச்சம் அன்று; மண்ணில் தோன்றும் வெளிச்சமே’ என்று உணர்ந்தார்; அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தார்; தம் பக்கத்தில் அரைத் தூக்கத்தில் இருந்த ஒருவனைத் தட்டி எழுப்பி வெளிச்சத்தைச்

சட்டிக் காட்டினார். பின்னர் அந்த வெளிச்சத்தை அனைவரும் பார்த்தனர்; வெளிச்சம் அடிக்கடி மறைந்து மறைந்து வேறு வேறு இடங்களில் மாறி மாறித் தோன்றிக் கொண்டே இருந்தது. “மீன் பிடிக்கும் கரையாளரது கட்டு மரத்திலிருந்து அவ்வெளிச்சம் வருகிறது. அதனால்தான் அஃது அலைகளால் மறைக்கப்படுகிறது; வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றுகிறது” என்று பிரயாணிகளுட் சிலர் கூறினர்; வேறு சிலர், “ஒரு மனிதன் தன் கையில் விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு கரையில் அங்கும் இங்குமாக உலவிக் கொண்டிருக்கிறான் போலும்!” என்றனர். “உண்மை எதுவாயினும் சரி; நாம் தரையை நெருங்கிவிட்டோம்” என்று கொலம்பஸ் முகமலர்ச்சியுடன் கூறினார். எல்லோரும் “ஆம், ஆம்” என்றனர்.

8. கப்பல்கள் மேலும் சிறிது தூரம் சென்றன. அப்பொழுது மாலுமிகள் கரை அண்மையில் இருப்பதாக உணர்ந்தனர்; அதனால் கப்பல்களை நிறுத்தி நங்கூரம் பாய்ச்சினர்; தங்கள் மகிழ்ச்சியை அறிவிக்கப் பீரங்கி வெடி தீர்த்தனர்; ‘பொழுது எப்பொழுது விடியும்!’ என்று ஆவலோடு காத் திருந்தனர். மறுநாள் (அக்டோபர் மாதம் பன்னிரண்டாம் நாள்) பொழுது விடிந்தது. கப்பலில் இருந்த கொலம்பஸும் மற்றவரும் தங்கட்கு எதிரில் பல மரங்கள் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த அழகிய நிலப் பரப்பைக் கண்டனர். கொலம்பஸ் தம் ஆட்களுடன் படகுகளில் ஏறிக் கரையை அடைந்தார்; தாமே முதலில் படகைவிட்டுக் கீழே இறங்கினார்; மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால் அப்புதிய நிலத்தைக் குனிந்து முத்தமிட்டார்; பிறகு முழங்காற் படியிட்டு, “புதிய நாட்டைக் கண்டறிய வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாகக் கொண்டிருந்த அவாவினை நிறைவேற்றி அருளிய இறைவனே, உனக்கு என் வணக்கம் உரியதாகுக!” என்று கூறித் தொழுதார்.

9. கரையில் இருந்த மக்கள் கொலம்பஸையும் அவருடன் வந்தவர்களையும் அவர்களுடைய கப்பல்களையும் கண்டு வியப்படைந்தார்கள். அவர்கள் அதுவரை கப்பல்களையோ, ஐரோப்பியரையோ காணாததே அவர்தம் வியப்புக்குக் காரணமாகும்.

10. கொலம்பஸ் கண்ட இடம் அமெரிக்காவை அடுத்துள்ள மேற்கு இந்தியத் தீவுகளில் ஒன்றாகும். அவர் நான்கு முறை இவ்வாறு பிரயாணம் செய்து, அமெரிக்காவில் ஐரோப்பியர் குடியேற ஊக்கம் அளித்தார். அவரது உழைப்பே புதிய கண்டத்தை உலகத்தார் அறிந்து பயன்பெறச் செய்தது. அப் பெரியவர் திருப்பெயர் நீவொழ்க்!

அரும்பொருள்

அதுகாறும் - அதுவரை. அண்மை - சமீபம், (சேய்மை - தூரம்). சான்று - சாட்சி.

பயிற்சி

I. விடை தருக :—

1. கொலம்பஸ் பல ஆண்டுகளாகக் கொண்டிருந்த அவா யாது?
2. பிரயாணிகள் அடிக்கடி மனக்கவலை கொண்டதற்கு உரிய காரணங்கள் எவை?
3. கொலம்பஸ் மனவுறுதி உடையவர் என்பதற்குச் சான்று யாது?
4. கரையை அடைந்த கொலம்பஸ் என்ன செய்தார்?

II. கொலம்பஸ் செய்த கப்பற் பிரயாண அநுபவத்தை அவரே கூறுவது போலக் கூறுக.

III. கொலம்பஸ் புறப்பாடு—கப்பற் பிரயாணம்—பிரயாணிகள் கலக்கம்—கொலம்பஸ் மனவுறுதி—வெற்றி பெறுதல்:—இக் குறிப்புகளைத் துணையாகக் கொண்டு கட்டுரை ஒன்று வரைக.

IV. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—மாறி மாறி, ஏறக்குறைய, நிலப் பரப்பு.

V. எழுந்தெழுந்து = எழுந்து + எழுந்து - தனித்து நிற்கத்தக்க ஒரு சொல் இவ்வாறு அடுக்கி வருதல் அடுக்குத் தொடர் எனப்படும். பாம்பு பாம்பு, வருக வருக, போ போ - அடுக்குத் தொடர்கள். நீங்கள் அடுக்குத் தொடருக்கு நான்கு உதாரணங்கள் தருக.

4. பயிர்த்தொழில்

1. மக்கள் உயிர்வாழ இன்றியமையாதது உணவு. அவ்வுணவுக்குரிய பொருள்களை உண்டாக்கித் தரும் தொழிலே பயிர்த்தொழில். அத்தொழிலைச் செய்பவர் உழவர். உலகில் எவ்வகைத் தொழிலைச் செய்பவரும் தம் தொழிலில் வரும் பயனால் தம் பசியைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதல் இயலாது. ஆதலின் அவர்கள் உழவரது உதவியையே நாடி நிற்கின்றனர். உலக இன்பங்களைத் துறந்த துறவிகளும் உணவுக்கு உழவரையே எதிர்பார்க்கின்றனர். எனவே, உழவரே உலகத் தவரை வாழச் செய்கின்றனர்; ஆதலின் சிறப்புப் பெறத் தக்கவர் உழவரே ஆவர்; ஏனையோர் அவர்கட்கு அடுத்தபடியினரே ஆவர். இக்கருத்தினை நமது தமிழ் மறை தந்த திருவள்ளுவர்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”

என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

2. இதனால் உழவுத் தொழிலே பிற தொழில்களைவிடச் சிறந்தது என்பது நன்கு புலனாகும். இதனை உணர்ந்து நம் முன்னோர் பயிர்த்தொழிலை நன்கு போற்றிவந்தனர். ஆயின், காலம் செல்லச் செல்லப் பல காரணங்களால் கிராமங்கள் சீர்கேடுற்றன; உழவர் கல்வியறிவு அற்றவர் ஆயினர்; பயிர்த்தொழில் ஒழிந்த நேரங்களில் கைத்தொழில்களைச் செய்து பொருளிட்டி வாழ வழியறிந்திலர்; வர வர வறிஞர் ஆயினர்; பணம் இல்லாமையின் வயலுக்குத் தக்க எருவினைப் போடக் கூடவில்லை; உழுதற்கு நல்ல எருதுகள் வாங்க வழியில்லை. இவ்விழிநிலையில் பயிர்த்தொழில் செய்து சுகமாக வாழக் கூடவில்லை. பயிர்த்தொழிலில் வரும் பயன் அவர்கள் உணவுக்குப் போதவில்லை; திருமணம், எரு வாங்குதல், மாடுகள் வாங்குதல் முதலியவற்றுக்குக் கடன் வாங்கி, அக்கடனைக் கொடுக்க வழியின்றி அல்லலுறுகின்றனர். பெரும்பாலான உழவரது பரிதாபநிலை இதுவாகும்.

3. நம் நாட்டுப் பயிர்த்தொழில் நிலைமை உயர வேண்டுமாயின், நாம் உடனே மேற்கொண்டு செய்யத்தகுவன யாவை?

(1) உழவர்கட்குக் கல்வி வசதி அளிக்கவேண்டும். கிராமந்தோறும் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தல் வேண்டும். அப்பள்ளிகளில் பயிர்த்தொழில் பற்றிய அறிவு பேரளவு புகட்டப்படல் வேண்டும். உலக நாடுகளில் உழவர்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள், பயிர்த்தொழிலை எவ்வாறு செய்கிறார்கள், ஒழிந்த நேரங்களில் என்னென்ன கைத்தொழில்களைச் செய்கிறார்கள் என்பன போன்ற செய்திகள் நிறைந்த நூல்கள்

பாட நூல்களாக அமைதல் வேண்டும். நிலத்தை உழும் முறை, சிறந்த எருக்கள் இன்னவை என்று அறிதல், அவற்றைச் சேமித்தல், நிலத்தின் தன்மை உணர்தல், பயிர் செழித்து வளராத காரணங்களை ஆராய்தல், பயிர்கட்கு உண்டாகும் நோய்களை அறிதல், அவை வராமல் தடுத்தல், வந்த நோய்களைப் போக்கல், மாடுகட்கு வரும் நோய்களை அறிதல், அவற்றைத் தீர்த்தல் முதலிய பலதிறப்பட்ட அறிவு உழவர்கட்குத் தேவையாகும். இவ்வறிவு எளிதில் புகட்டத் தக்க நூல்கள் பாட நூல்களாக அமைதல் நல்லது. இன்றுள்ள உழவர்கள் பள்ளிகளில் படிக்கும் வயதைக் கடந்தவர்கள்; ஆதலால் இந்த உண்மைகளைச் சொற்பொழிவுகள் வாயிலாக அவர்கட்கு எடுத்துக்கூறி, அவர்கட்கு நல்லறிவு புகட்ட

வேண்டும். உழவர் இவ்வுண்மைகளை உணர்ந்து பயிர் செய்வா ராயின், அவர்தம் தொழில் பெரும் பலனைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

(2) பயிர்த்தொழிலைத் தாழ்வாகக் கருதும் மனப்பான்மை நமது நாட்டில் பரவி வருகிறது. அஃது ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டும். நாம், “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்” என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியை நாடெங்கும் பரப்புதல் வேண்டும். மேனாடுகளில் அரசர் முதல் ஆண்டி யீறாக அனைவரும் உழு தொழிலைச் சிறந்த தொழிலாகக் கருதிவருகின்றனர். அரசர், சட்ட சபை உறுப்பினர், அமைச்சர் முதலிய பெருமக்கள் பலர் தங்கள் நிலங்களைத் தாமே உழுது பயிர் செய்தனர் - செய்கின்றனர் என்பது பல நாட்டு வரலாறுகளிலிருந்து தெரியும் உண்மையாகும். நமது பெரும் புலவராகிய கம்பர் உழவர் களைச் சிறப்பித்துப் பாடிய ‘ஏரெழுபது’ என்னும் நூலை நம்மவர் ஊன்றிப் படித்தல் நலம். விளைநிலங்களை உடைய கிராமப் பெருமக்கள் தம் பிள்ளைகளை அரும்பாடுபட்டுப் படிக்க வைத்து, பயிர்த்தொழில் ஒழிந்த உத்தியோகங்களில் விடுதல் பயிர்த் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதன்று. அவர்கள் படிப்புக் கிராமத்தைச் சீர்ப்படுத்தவும் பயிர்த்தொழில் நிலையைப் பன் மடங்கு உயர்த்தவும் பயன்படவேண்டும். உழவருடைய பிள்ளைகள் பயிர்த்தொழில், கிராமக் கைத்தொழில்கள் சம்பந்தமான கல்வியைச் சிறப்புமுறையிற் படித்துக் கிராமங்களிலேயே வாழ்ந்து, தமது படிப்பை மேற்சொன்ன இரண்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் பயன்படுத்துதலே ஏற் புடையது.

(3) பயிர்த் தொழிலுக்கு அரசாங்கத்தார் பேருதவி புரிதல் வேண்டும்; ஐக்கிய நாணயக் சங்கங்கள் மூலமாக உழவர்க்குக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் தரும் முறையை அரசாங் கத்தார் ஏற்படுத்தியுள்ளனர்; ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சில இடங்களில் பயிர்த்தொழிற் பொருட் காட்சிகளை வைத்து நடத்துகின்றனர்; புதிய வழிகளில் நிலங்களைப் பயிரிடும் முறைகளைப்பற்றி அங்கங்கே பேச நிபுணர்களை ஏற்படுத்தி

